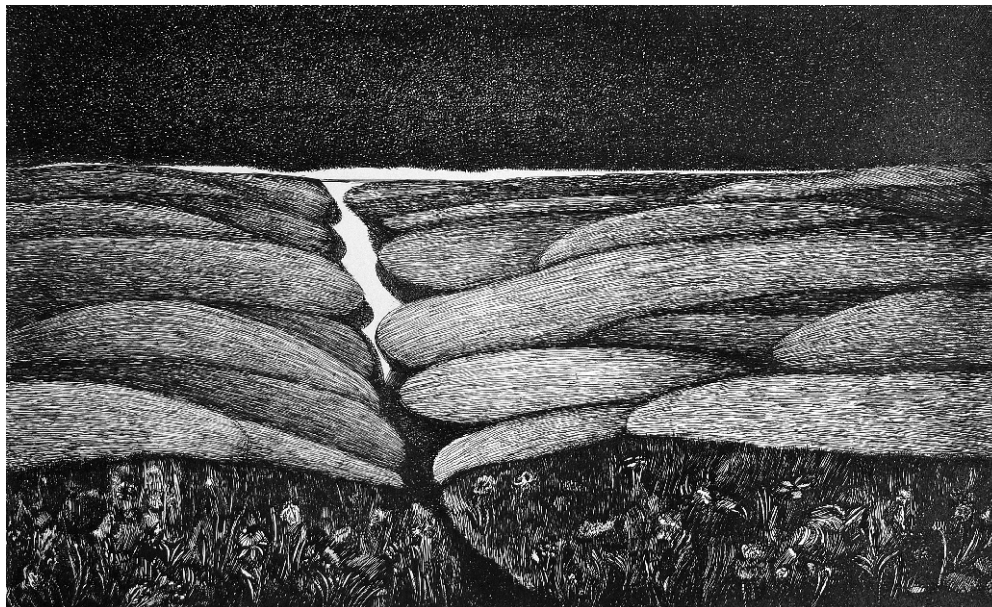

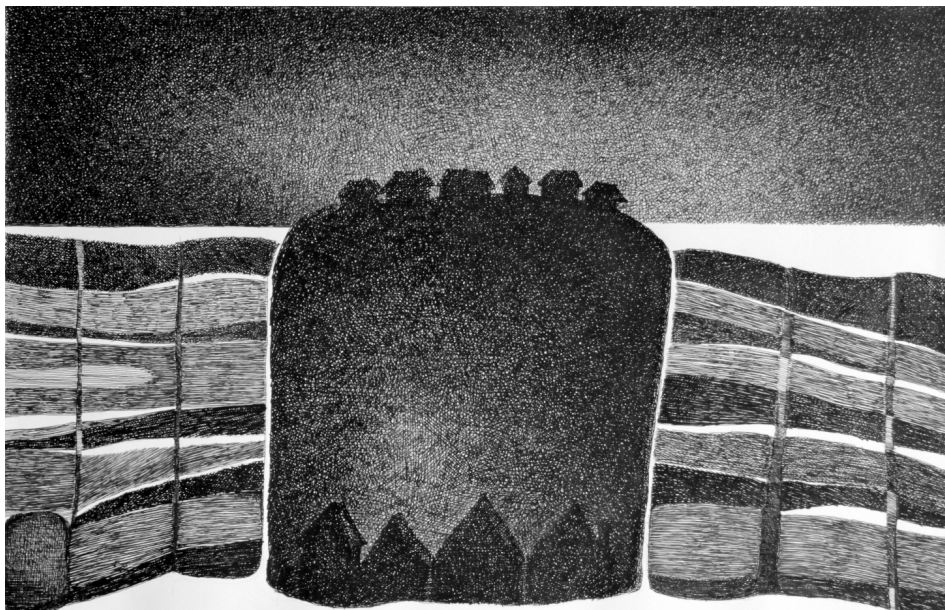
Edward Kreft
Rysunek

Pejzaż skandynawski, 40 x 70 cm, piórko, tusz

Pejzaż skandynawski I, 40 x 70 cm, piórko, tusz

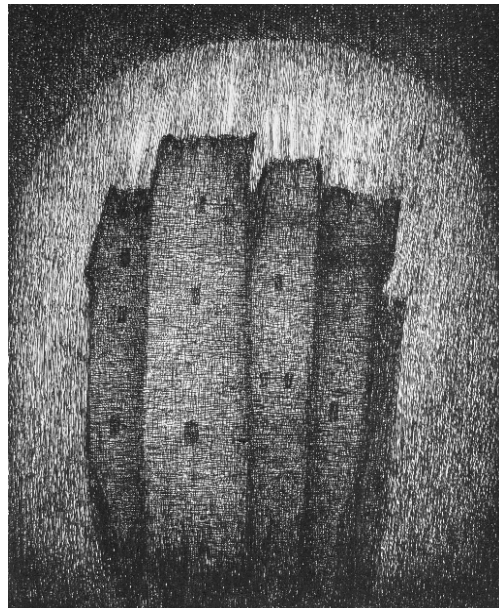
Wieś skandynawska, 50 x 70 cm, piórko, tusz

Natura, 50 x 70 cm, piórko, tusz

Oflagowani, 50 x 60 cm, piórko, tusz

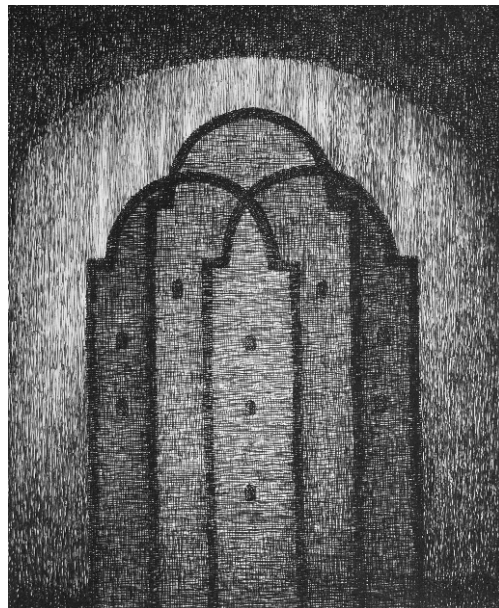

Ślad cywilizacji I, 50 x 60 cm, piórko, tusz

Diabeł polski, 50 x 60 cm, piórko, tusz

Ślad cywilizacji, 50 x 60 cm, piórko, tusz

W świecie czerni i bieli

(...) „W rysunku zawsze chodzi o krechę, krecha nie może być twarda. Ważna jest także głębia, no... może najważniejsza.”- mówi Edward Kreft, twórca rysunków piórkiem, którego bardziej, niż temat interesuje warsztat, a w efekcie także walor, uzyskiwany drobnymi, płynnymi ruchami narzędzia, tak by kreska nabrała finezji, delikatności, budując abstrakcyjne przestrzenie, pejzaże morskie, uporządkowane pasy pól z fragmentem architektury, z bryłą geometrycznie potraktowanego drzewa. Mimo, że w kompozycjach układających się w tematyczne cykle, w sekwencjach obrazów – dominuje czerń, pojawiają się niekiedy płynne przejścia od czerni do bieli, przypominające technikę mezzotinty, gdzie delikatny ślad piórka kojarzyć się może z zadrażnieniem płyty chwiejakiem. Odnosi się zatem dziwne wrażenie, że rysunek przewrotnie powtarza wyszukaną technikę graficzną, co czyni go bardziej szlachetnym i rygorystycznym zarazem, mrocznym i tajemniczym. I tak na przykład w cyklu trzech, symbolicznie potraktowanych budowli sakralnych, tworzących płaskie, wydłużone formy czuje się potrzebę ascezy, ograniczenia środków ekspresji do minimum, pokazania architektonicznego konstruktu, statycznej, celowo uproszczonej, zmierzającej ku syntezie struktury.

W pracach Edwarda Krefta pobrzmiewa fascynacja klasycznymi tematami, z którymi zmierzyć się z pozycji rysownika – niełatwo. Intrygujące okazuje się zatem jego osobiste widzenie morskiego pejzażu, pejzażu fiordów, gdzie mroczne masywy skalne skonstrastowane zostały z nieskazitelną bielą nieruchomego zwierciadła wody, gdzie o skali monumentalnej, pociętej nerwową kreską ściany magmowych skał - przekonuje malutki stateczek, sunący bezszelestnie po wyznaczonym torze. Tak więc zapis przestrzeni – to zapis ciszy, ograniczonego do minimum ruchu, stanu światła i wody w konkretnym miejscu i porze, stanu z dnia... Ciekawe okazują się także wizje morza, odkrywającego swe utajone sensory, mroczne

tajemnice, morza którego idealna, niezmacona podmuchami wiatru tafla ujawnia wnętrze, zatrzymane w geometrycznej formie koła (jak w oku lunety) wraki rybackich kutrów, cmentarzyska drewnianych łodzi, tworzących własny porządek, własną architektoniczną strukturę.

Wydaje się zatem, że artysta spełnia się przede wszystkim w kompozycjach abstrakcyjnych, których istotnym wątkiem okazuje się uchwycenie granicy czerni i bieli, światła wypełniającego wyrazistą, agresywną bielą przestrzeń ograniczoną przez ciemne formy wyrosłe z żywiołów, z żywiołu wody, powietrza i ziemi. To właśnie ziemia staje się szczególnie bohaterem całych cykli rysunków, ziemia podświetlona, wznosząca się w wirze tornado, ziemia zastygła w warstwach i smugach, wyciszona wąską linią drogi, kępami geometrycznych kul, bardzo umownych, syntetycznych form drzewa. Tutaj także o rozległości przestrzeni, wypełnionej powietrzem i światłem decyduje wprowadzenie elementu z innej, ale niekoniecznie odległej rzeczywistości. W pejzażu pojawiają się zatem fragmenty jakiejś osady, jasnej i niemal sielankowo pięknej wiejskiej architektury, mocno przestylizowanej i zarazem bardzo kameralnej, pokazanej (ku zaskoczeniu widza) w miniaturze.

Niezależnie jednak od zapisania tego, jakże skromnego, konwencjonalnego śladu obecności człowieka - pejzaże Edwarda Krefta są bezludne, wyrażają głęboką, bardzo wiarygodną i sugestywną prawdę o istocie Natury. Natury którą można podziwiać jako byt niezależny, w ciszy, w bezruchu, z pokorą, z pozycji zachwyconego panteisty. Natury, która milczy i której nie dane nam ostatecznie opanować i poznać, zrozumieć. Natury niby obcej, a pozornie bliskiej, obojętnej i nieodgadnionej zarazem. Natury fiordów, natury pól, natury pustych, obdarzonych walorem utajonego życia - przestrzeni.

Małgorzata Dorna

Edward Kreft

ul. Matwiejewa 13/4, 64-920 Piła
tel. 067 214 31 33
+48 506 856 888

Wydawca, redakcja
i opracowanie graficzne:
Biuro Wystaw Artystycznych
i Usług Plastycznych w Pile
ul. Okrzei 9/2, 64-920 Piła
tel. 67 213 11 82
www.bwa.pila.pl
e-mail: bwapila@poczta.onet.pl

Druk:
Zakład Poligraficzny H. Górowski
Wszelkie prawa zastrzeżone © 2013
ISBN: 978-83-62088-45-4

Działalność Galerii BWA i UP
finansowana jest z budżetu
Powiatu Piłskiego

Zrealizowano przy pomocy
finansowej Gminy Piła

Urodził się 24 sierpnia 1938 r. w Starogardzie Gdańskim. Studiował na Uniwersytecie im. Mikołaja Kopernika w Toruniu na Wydziale Sztuk Pięknych, uzyskując w 1962 r. dyplom w pracowni graficznej prof. Jerzego Hoppena. Przez wiele lat pełnił kierownicze funkcje w instytucjach kultury. Od 1984 roku mieszka w Pile. Pełnił funkcję Plastyka Wojewódzkiego, a w latach 1995-1996 obowiązki Prezesa Zarządu Okręgu ZPAP w Pile. Zajmuje się grafiką artystyczną, użytkową, metaloplastyką, rysunkiem i rzeźbą. Wykonał ponad 300 grafik, ponad 70 ekslibrisów dla instytucji i osób prywatnych. Jest autorem pomnika ziemniaka (9 m) dla doświadczalnego ośrodka rolnego w Biesiekierzu oraz Pomnika z okazji 70- lecia Policji dla Komendy Głównej Policji w Warszawie. Z zakresu małych form rzeźbiarskich wykonał m.in. statuetki dla Polskiego Górnictwa Nafty i Gazu w Poznaniu oraz dla Ministerstwa Leśnictwa w Warszawie. Brał udział w ponad 100 wystawach zbiorowych i indywidualnych w kraju i za granicą. Jest stałym uczestnikiem wystaw środowiskowych „Salon Piłski” w BWAiUP w Pile. Jego prace znajdują się w zbiorach w kraju i za granicą. Za swą pracę otrzymał wiele nagród i wyróżnień. W roku 2012 został wyróżniony nagrodą Starosty Powiatu Piłskiego za twórczość plastyczną.

W ostatnich latach brał udział w następujących wystawach:

- 2000 – Rysunek, małe formy rzeźbiarskie. 30-lecie pracy twórczej – Galeria BWAiUP w Pile, MDK-Ujście, MDK-Czarnków, MDK-Wągrowiec;
- 2001 – Rysunek – MDK-Chodzież;
- 2002 – „Kolekcja’90”-Warszawa;
- 2006 – Rysunek – MDK-Trzcianka; Międzynarodowa Wystawa Exlibrisów Sienkiewiczowskich w Żarach; I Ogólnopolska Wystawa Ekslibrisu Komputerowego w Galerii Ekslibrisu w Krakowie; Rysunek – MDK Chodzież;
- 2007 - Międzynarodowa Wystawa Exlibrisów – Mała Galeria Ekslibrisu – Warszawa; „Artystyczne wibracje II” – Galeria „Sala 108” w Centrum Kultury w Starogardzie Szczecińskim; Rysunek – Galeria „Labirynt” PSM LW w Pile;
- 2008 – Ekslibris – Muzeum Lotnictwa w Krakowie; Rysunek – Instytut Zachodni w Poznaniu; Rysunek – Galeria Miejska w Kołobrzegu; Rysunek, małe formy rzeźbiarskie – Galeria SzOK w Szczecinku;
- 2009 – Rysunek – Galeria Centrum Kultury w Czarnkowie; Rysunek – Galeria Centrum Kultury w Starogardzie Szczecińskim;
- 2010 – Rysunek – Galeria Starostwa Powiatowego w Pile;
- 2012 - Galeria "LUX MEDIA" Poznań.

